

При него тримата си апостолы и на момичето родителите, за да не са прочде твой чудо и да подигни Евреите на зависть. И като рече не е умрала, но спи, тък начнаха да мъ са смъртъ. Христосъ за да остави намъ образъ да не правиме доброто пред нашите завистливи душманы, да ги подигаме на зависть, и предъ хората за славъ, за твой исплди отъ къщи сичките, и остави само тримата апостолы и родителите на момичето, и покварна на момичето душатъ, които като вълъзна въ тълото, ожива момичето и стана. Тога христосъ заповѣда да ѝ даджъ да идѣ, и съ увѣриха сичките чи въскръсна истинна. И рече христосъ на нейните родители да не казватъ никому твой чудо. Это примиъръ на смиреніето и на добротвореніето. Это какъ дава христосъ исцѣленіе а заплатъ и славъ не иска, той дава отъ себе си и не прѣмка нищо: защото нѣма нѣждъ отъ человѣците, а хорато колкото иматъ отъ бога го иматъ. И што приносътъ въ церковъ даръ: скещи, масло, тимънъ, милостыня, просворы и други такива работы, кога ги прѣмка: не чи има нѣждъ за тъхъ, но за наша полза ги прѣмка: защото той е създалъ сичкото, и сичкото е негово: но колкото приносъме прѣмка го за наша полза, само ако въдѣ придобито (испечалено) отъ правда, ако ли принесемъ нѣщо, което е отъ не-правда и грабленіе, тога нѣмаме отъ него никаква полза, но имаме заръзъ: защото прогнѣвакаме съ него бога. Видѣхте ли какъ направилъ христосъ днешното чудо, предъ апостолите со смиреніе и безъ заплата, само да видѣтъ чи и тъ да правѣтъ твой, и да не зематъ заплатъ, каквото има заръча, и каза: даръ го зехте, даръ го дайте, само бога славете, за болните промышлавайте, и душатъ си полагайте за моето стадо, за което си излахъ кравътъ.

ПОДЧЕНІЕ.

Христіанъ братія, видители господъ нашъ Іисусъ Христосъ, колко добро стрѣвалъ, за да наѣчи насъ да правиме и нїе: Той исцѣрилъ независимо кровоточивата жена и дѣширатъ Іаїрова, и показа имъ голѣмъ милостъ. За твой и нїе като истинни ученици негови, трѣбѣ да отвориме нашатъ милостъ камъ вѣдните сиромасы, и да сториме нѣкоя добринъ за нашето душевно спасеніе, додѣ не е дошелъ смертниятъ часъ: защото твой наше богатство и стока, които имаме предъ очите си, сичкото е като сънъ, а не истинно нѣщо. И ще познаеме чи сичкото е като сънъ, когато доди смертниятъ часъ: защото, когато умреме; нищо нѣма да земнемъ со себе си отъ нашето имотство. Ш глаголави человѣци! А помыслете кой е ималъ твой иманіе и стока, които нїе днесъ обладавамъ, кой е сѣделъ и живѣлъ въ тѣзи мѣста и къща,